№ 4. Warszawa, 1 sierpień 1931 r. Rok V.

DZIENNIK URZĘDOWY
POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

TREŚĆ: **Przepisy organizacyjne.** **69.** Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 czerwca 1931 r. w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Łucku. **70.** Zarządzenie D. P. M. T. z dnia 2 lipca 1931 r. L. 1054/I/Og/31 w sprawie utworzenia Państwowego Magazynu Surowców Tytoniowych w Gdyni. **71.** Zarządzenie D. P. M. T. z dnia 6 lipca 1931 r. L. 6247/I/Os/31 w sprawie przydzielenia do kompetencji Wydziału VII czynności związanych z asygnowaniem zaliczek i diet z tytułu wyjazdów służbowych i likwidowaniem rachunków stąd wynikających. **72.** Zarządzenie D. P. M. T. z dnia 8 lipca 1931 r. L. 1106/I/Og/31 w sprawie skasowania Biura Prac Organizacyjnych, jako oddzielnej jednostki administracyjnej. **73.** Zarządzenie D. P. M. T. z dnia 14 lipca 1931 r. L. 1126/I/Og/31 w sprawie likwidacji Skarbowego Zakładu Sprzedaży Wyrobów Tytoniowych w Warszawie ul. Traugutta Nr. 2. **74.** Zarządzenie D. P. M. T. z dnia 17 lipca 1931 r. L. 6607/I/Os/31 w sprawie utworzenia komisji do spraw zakupów surowca zagranicznego. **75.** Zarządzenie D. P. M. T. z dnia 29 lipca 1931 r. L. 4409/X/Adm/31 w sprawie rozwiązania komisji do wyboru maszyn do liczenia.

Sprawy ogólne. **76.** Zarządzenie D. P. M. T. z dnia 6 lipca 1931 r. L. 3813/X/Adm/31 w sprawie zmiany w numeracji gmachu P. M. T. w Częstochowie. **77.** Zarządzenie D. P. M. T. z dnia 11 lipca 1931 r. L. 4035/X/Adm/31 w sprawie wezwania do oszczędności w dziale administracji (Fabryk i Zakładów P. M. T.) **78.** Zawiadomienie D. P. M. T. z dnia 14 lipca 1931 r. L. 3347/X/Adm/31 w sprawie uruchomienia aparatu telefonicznego w P. M. S. T. w Gdyni. **79.** Zarządzenie D. P. M. T. z dnia 17 lipca 1931 r. L. 6610/I/Os/31 w sprawie częściowej zmiany składu komisji do przydziału mieszkań pracownikom P. M. T.

Sprawy osobowe. **80.** Wyjaśnienie Ministerstwa Skarbu z dnia 23 maja 1931 r. Nr. D. I. 21870/5/30 udzielone Izbie Skarbowej w Poznaniu w sprawie obliczania składek emerytalnych za czas służby kontraktowej. **81.** Zarządzenie D. P. M. T. z dnia 10 lipca 1931 r. L. 5612/I/Os/31 w sprawie wyjazdów służbowych.

Rachuba i kasowość. **82.** Okólnik D. P. M. T. Nr. 62 z dnia 18 kwietnia 1931 r. L. 2233/VII/4/31 w sprawie wyjaśnień do przepisów rachunkowo-kasowych. **83.** Okólnik D. P. M. T. Nr. 84 z dnia 2 lipca 1931 r. L. 1528/ /X/Tr/31 w sprawie nadsyłania faktur z cenami wewnętrznemi. **84.** Okólnik D. P. M. T. Nr. 86 z dnia 8 lipca 1931 r. L. 4035/VII/4/31 w sprawie dotacyj i sprawozdań finansowych. **85.** Okólnik D. P. M. T. Nr. 88 z dnia 17 lipca 1931 r. L. 4214/VII/4/31 w sprawie przepisów rachunkowo-kasowych. **86.** Zarządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 18 lipca 1931 r. L. D. V. 13199/1 w sprawie zaliczenia płatnikom na poczet zaległości podatkowych należności od Skarbu Państwa za wykonane przez nich roboty i dostawy dla instytucyj rządowych. Okólnik D. P. M. T. Nr. 92 z dnia 24 lipca 1931 r. L. 4386/VII/3/31 w sprawie: 1) wydawania zaświadczeń dostawcom zalegającym z podatkami o należących się im sumach z tytułu wykonanej dostawy oraz 2) potrąceń z ich należności za dostawy na pokrycie zaległych podatków. **87.** Okólnik D. P. M. T. Nr. 89 z dnia 21 lipca 1931 r. L. 4340/VII/4/31 w sprawie sprawozdań finansowych. **88.** Okólnik D. P. M. T. Nr. 93 z dnia 29 lipca 1931 r. L. 4277/VII/3/31 w sprawie kosztów przewozu doliczać się mających do ceny kupna surowców tytoniowych zagranicznych oraz do przedmiotów stanowiących inwentarz.

Różne. **89.** Okólnik D. P. M. T. Nr. 85 z dnia 7 lipca 1931 r. L. 3507/X/Adm/31 w sprawie instalacyj piorunochronnych. **90.** Zarządzenie D. P. M. T. z dnia 14 lipca 1931 r. L. 1698/X/Tr/31 w sprawie korzystania z samochodów osobowych Dyrekcji P. M. T. **91.** Okólnik D. P. M. T. Nr. 90 z dnia 21 lipca 1931 r. L. 3181/X/ /Adm/31 w sprawie przydziału węgla dla pracowników Fabryk i Zakładów P. M. T. **92.** Okólnik D. P. M. T. Nr. 91 z dnia 21 lipca 1931 r. L. 2415/X/Adm/31 w sprawie odsprzedawania odpadków drzewnych pracownikom P. M. T.

PRZEPISY ORGANIZACYJNE

69.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 czerwca 1931 r.

w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Łucku.

(Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1931 r. Nr. 65, poz. 542)

Na podstawie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Istniejący w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Łucku urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych w Łucku znosi się, a jego agendy przekazuje się:

a) odnośnie powiatu łuckiego urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych w Kowlu,

b) odnośnie powiatów dubieńskiego i krzemienieckiego urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych w Równem.

§ 2. Obszar powiatu sarneńskiego wyłącza się z okręgu urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych w Równem i włącza się ten powiat do okręgu urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych w Kowlu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1931 r.

70.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 2 lipca 1931 r.
L. 1054/I/Og/31

w sprawie utworzenia Państwowego Magazynu Surowców Tytoniowych w Gdyni.

Na podstawie upoważnienia Pana Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1931 r. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego ustanawia nowy samodzielny Zakład, a mianowicie: **Państwowy Magazyn Surowców Tytoniowych w Gdyni.**

Adres będzie opiewał: Państwowy Magazyn Surowców Tytoniowych Gdynia — Port.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1931 r.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) Dr. *A. Kreutz*

71.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 6 lipca 1931 r.
L. 6247/I/Os/31

w sprawie przydzielenia do kompetencji Wydziału VII czynności związanych z asygnowaniem zaliczek i diet z tytułu wyjazdów służbowych i likwidowaniem rachunków stąd wynikających.

Załatwianie czynności, związanych z asygnowaniem zaliczek i diet z tytułu wyjazdów służbowych (podróży, delegacji, przeniesień) i likwidowaniem rachunków stąd wynikających, wyłącza się z kompetencji Wydziału I-go i przydziela się Wydziałowi VII z tem jednak zastrzeżeniem, że przyznawanie wszelkich dodatków do diet, ustanowionych Rozporz. Rady Ministrów z dnia 10.IV. 1931 r. (Dz. U. R. P. z dnia 23.IV. 1931 Nr. 37 poz. 291) należeć będzie w dalszym ciągu do kompetencji Wydziału I-go.

W związku z tem przenosi się z Wydziału I/Os do Wydziału VII st. kontrolera Zygmunta Pajora, oraz pracowników kontraktowych Piotra Kijaka i Zygmunta Wapińskiego.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 6 lipca r. b.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) Dr. *A. Kreutz*

72.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 8 lipca 1931 r.
L. 1106/1/Og/31

w sprawie skasowania Biura Prac Organizacyjnych, jako oddzielnej jednostki administracyjnej.

Dotychczasowe Biuro Prac Organizacyjnych, wchodzące w skład Wydziału I-go Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego jako oddzielna jednostka administracyjna, ulega skasowaniu.

Agendy rzeczonego biura będzie sprawował nadal Oddział Ogólny Wydziału I-go.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem dzisiejszym.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) Dr. *A. Kreutz*

73.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 14 lipca 1931 r.
L. 1126/I/Og/31

w sprawie likwidacji S. Z. S. W. T. w Warszawie, ul. Traugutta Nr. 2.

Do
Panów Zastępcy Dyrektora P. M. T., Generalnego Inspektora P. M. T., Naczelników Wydziałów D. P. M. T., Kierowników Samodzielnych Oddz. D. P. M. T., Naczelnika Kancelarji D. P. M. T.

Na podstawie zarządzenia Pana Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 14 lipca 1931 r. L. 1126/I/Og/31 Skarbowy Zakład Sprzedaży Wyrobów Tytoniowych w Warszawie przy ul. Traugutta Nr. 2 likwiduje się z dniem 30 września 1931 r., o czem zechcą Panowie zawiadomić podległy personel.

Za Dyrektora P. M. T.

(—) *Zaremba*

Naczelnik Wydziału

74.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 17 lipca 1931 r.
L. 6607/I/Os/31

w sprawie utworzenia komisji do spraw zakupów surowca zagranicznego.

Celem unormowania postępowania związanego z ustalaniem potrzeb Polskiego Monopolu Tytoniowego, dotyczących zakupów zagranicznych surwców tytoniowych oraz dokonywaniem tych zakupów zarządzam co następuje:

Powołuję do życia Komisję do spraw zakupów surowca zagranicznego.

Do zakresu działania Komisji należy wypowiadanie się w następujących sprawach:

a) ustalania potrzeb P. M. T. co do dokonywania zakupów surowców tytoniowych;
b) ustalania ogólnych wytycznych polityki zakupowej;
c) rozstrzygania ofert i decydowania o warunkach dostaw surowców tytoniowych.

Komisja ma charakter opinjodawcy.

Skład Komisji stanowić będą:

1) Dyrektor P. M. T., jako Przewodniczący,
2) Zastępca Dyrektora P. M. T., jako Członek Komisji i Zastępca Przewodniczącego.
3) Generalny Inspektor P. M. T.
4) Naczelnik Wydziału Zakupów Sur. Tyt.
5) Naczelnik Wydziału Fabrykacyjnego.

Do uczestniczenia w obradach Komisji w charakterze referentów lub rzeczoznawców mogą być powoływani pozatem i inni urzędnicy fachowi Dyrekcji P. M. T.

Uchwały Komisji zapadają większością głosujących i mają być zapisywane w formie protokółu w istniejącej już specjalnej księdze uchwał.

Posiedzenia Komisji zwoływane będą w miarę potrzeby, przyczem jednak z reguły raz na miesiąc odbywać się będzie posiedzenie Komisji poświęcone wspólnemu rozpatrzeniu sprawozdania Wydziału Zakupów z jego działalności i omówieniu nasuwających się w związku z tem sprawozdaniem spraw.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) Dr. *A. Kreutz*

75.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 29 lipca 1931 r.
L. 4409/X/Adm/31

w sprawie rozwiązania Komisji do wyboru maszyn do liczenia.

Do
Panów Generalnego Inspektora P. M. T., Naczelników Wydziałów D. P. M. T., Kierowników Samodzielnych Oddziałów D. P. M. T., Kierownika Kancelarji D. P. M. T.

Powołana zarządzeniem z dnia 29.IV. 1930 r. L. 211/N. O.P./30 Komisja do zbadania i wyboru maszyn do liczenia odpowiednich dla Polskiego Monopolu Tytoniowego, po praktycznem zbadaniu materjału, przedstawiła opracowane wyniki, które stosownie do potrzeby zostaną przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego wykorzystane.

Zadanie powierzone Komisji uznaje się za wypełnione, a tem samem Komisja zostaje rozwiązana.

Zastępca Dyrektora P. M. T.

(—) *E. Zaremba*

SPRAWY OGÓLNE

76.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 6 lipca 1931 r.
L. 3813/X/Adm/31

w sprawie zmiany w numeracji gmachu P. M. T. w Częstochowie.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego podaje do wiadomości, że na mocy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych Magistrat m. Często-

chowy uporządkował i przeprowadził nową numerację domów, w związku z czem gmach Polskiego Monopolu Tytoniowego przy ulicy Przemysłowej, gdzie mieszczą się pokoje gościnne oraz mieszkania służbowe, otrzymał numer 14 (dawna liczba 3).

Za Dyrektora P. M. T.

(—) *Jan Napieralski*

Naczelnik Wydziału

77.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 11 lipca 1931 r.

L. 4035/X/Adm/31

w sprawie wezwania do oszczędności w dziale administracji (Fabryk i Zakładów P. M. T.)

Do

wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Okólnikiem z dnia 25.VI. 1931 r. L. 1063/I/Og/31 wyjaśnione zostało Fabrykom i Zakładom Polskiego Monopolu Tytoniowego jak ważnem i koniecznem dla życia gospodarczego Państwa przetrwanie obecnego kryzysu, drogą oszczędnej gospodarki.

Wzywając placówki Polskiego Monopolu Tytoniowego do oszczędności, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego ma na myśli nie tylko wstrzymanie się od większych wydatków i inwestycji, które mogą być odłożone na później, lecz również wprowadzenie jak najdalej posuniętej ekonomji we wszystkich, nawet drobnych, potrzebach administracyjnych.

Zarządzeniem z dn. 23.IV. 1931 r. L. 2245/X/Adm Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego oddała do dyspozycji Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego na okres 1931/32 r. kredyty na bieżące wydatki administracyjne i remontowe, obliczone w/g przypuszczalnych potrzeb. Przy oględnej gospodarce możliwem jest i winno stać się zadaniem Panów Dyrektorów i Kierowników, zaoszczędzenie kwot, które łącznie w budżecie Polskiego Monopolu Tytoniowego dadzą poważną sumę oszczędności.

Apelując do poczucia obywatelskiego zarówno Panów Dyrektorów i Kierowników, jak i podwładnego Im personelu, Dyrekcja usilnie poleca wprowadzić jaknajdalej idące oszczędności we wszystkich działach administracji i wstrzymać się z uskutecznianiem wszystkich wydatków administracyjnych i remontowych, które nie są konieczne do utrzymania normalnej pracy placówek i które mogą być odłożone do przyszłego okresu budżetowego.

W związku z powyższem przedstawią Panowie Dyrektorowie i Kierownicy niezwłocznie wykaz oszczędności, jakich w tym dziale wydatków już uzyskano i uzyskać będzie można do końca r. b. 1931/32.

Zastępca Dyrektora

Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) *Zaremba*

78.

ZAWIADOMIENIE D. P. M. T.

z dnia 14 lipca 1931 r.

L. 3347/X/Adm/31

w sprawie uruchomienia aparatu telefonicznego w P. M. S. T. w Gdyni.

Oddział Administracyjny zawiadamia, że w Państwowym Magazynie Surowców Tytoniowych w Gdyni uruchomiony został aparat telefoniczny Nr. 1780.

Za Dyrektora P. M. T.

(—) *Napieralski*

Naczelnik Wydziału

79.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 17 lipca 1931 r.

L. 6610/I/Os/31

w sprawie częściowej zmiany składu Komisji do spraw przydziału mieszkań pracownikom P. M. T.

Zwalniam Naczelnika Wydziału **Ernesta Zarembę** ze stanowiska członka Komisji do spraw przydziału mieszkań pracownikom P. M. T., wyznaczonego zarządzeniem z dnia 24.II. 1930 r. L. 519/I/Og/30.

Jednocześnie wyznaczam na to stanowisko Radcę Min. **Bronisława Ostrowskiego**, Kierownika Oddziału Osobowego w Dyrekcji P. M. T.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) Dr. *A. Kreutz*

SPRAWY OSOBOWE

80.

WYJAŚNIENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 maja 1931 r.
Nr. D. I. 21870/5/30

udzielone Izbie Skarbowej w Poznaniu w sprawie obliczania składek emerytalnych za czas służby kontraktowej.

Zwracając załączniki pisma z dnia 20 listopada 1930 r. L. 10 s. 3739/30, Ministerstwo Skarbu stwierdza, że zgodnie z ustępem 7-ym art. 37 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923, w brzmieniu obowiązującem do 31 marca 1931 r. podstawą do obliczenia opłaty emerytalnej z 6% składanym nie jest kwota wynagrodzenia otrzymywana przez funkcjonarjusza w czasie jego służby kontraktowej, lecz uposażenie tej grupy, do której zaliczono danego funkcjonarjusza przy przyjęciu na stałe do służby państwowej. Nie mając danych, jakie uposażenie służbowe i z jakiemi dodatkami otrzymał Inż. Kazimierz Szprynger za miesiąc styczeń 1925, kiedy to został mianowany na stałe, tudzież jaka kwota 3%-owej opłaty emerytalnej przypadała wówczas do potrącenia z tego uposażenia służbowego, Ministerstwo Skarbu może podać jedynie przykładowo sposób obliczenia kwoty, którą tytułem opłaty emerytalnej ze składanym procentem po 6 od sta powinien Inż. Szprynger wpłacić do Skarbu Państwa w myśl ustępu siódmego art. 37 ustawy emerytalnej w brzmieniu z dnia 11 grudnia 1923 (Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 46 z 1924 r.) za zaliczenie mu do wysługi emerytalnej służby kontraktowej od dnia 1 sierpnia 1922 do 30 września 1923 r.

Mianowicie, jeżeli przyjmie się przykładowo, że 3%-owa opłata emerytalna od uposażenia służbowego Inż. Szpryngera za miesiąc styczeń 1925 wynosiła 18 złotych, winien Inż. Szprynger uiścić taką sumą opłatę, a zatem po 18 złotych za każdy miesiąc czasu od 1 sierpnia 1922 do 30 września 1923, który jako czas służby kontraktowej został mu zaliczony do wysługi emerytalnej. Ponieważ zaś opłata ta nie wpłynęła wówczas za każdy miesiąc zgóry, jak przewiduje art. 7 ustawy emerytalnej, należy się Skarbowi Państwa procent składany po 6 od sta rocznie, począwszy od pierwszego dnia każdego z tych miesięcy, za które opłata emerytalna po 18 złotych powinna być uiszczona. Procent ten liczyć należy od dnia 31 grudnia 1924 włącznie, gdyż od dnia 1 stycznia 1925 Inż. Szprynger uiszczał już opłaty emerytalne normalnie od uposażenia służbowego, pobieranego na podstawie nominacji na stałe.

Odpowiednio do tego 18 złotych ze składanym procentem po 6% rocznie za czas:

od 1 sierpnia 1922 do 31 grudnia 1924 wynosi 20 zł 72 gr;

od 1 września 1922 do 31 grudnia 1924 wynosi 20 zł 62 gr;

od 1 października 1922 do 31 grudnia 1924 wynosi 20 zł 52 gr;

od 1 listopada 1922 do 31 grudnia 1924 wynosi 20 zł 42 gr;

od 1 grudnia 1922 do 31 grudnia 1924 wynosi 20 zł 32 gr;

od 1 stycznia 1923 do 31 grudnia 1924 wynosi 20 zł 22 gr;

od 1 lutego 1923 do 31 grudnia 1924 wynosi 20 zł 12 gr;

od 1 marca 1923 do 31 grudnia 1924 wynosi 20 zł 03 gr;

od 1 kwietnia 1923 do 31 grudnia 1924 wynosi 19 zł 93 gr;

od 1 maja 1923 do 31 grudnia 1924 wynosi 19 zł 84 gr;

od 1 czerwca 1923 do 31 grudnia 1924 wynosi 19 zł 74 gr;

od 1 lipca 1923 do 31 grudnia 1924 wynosi 19 zł 65 gr;

od 1 sierpnia 1923 do 31 grudnia 1924 wynosi 19 zł 55 gr;

od 1 września 1923 do 31 grudnia 1924 wynosi 19 zł 40 gr;

t. j. razem 281 zł 14 gr.

Powyższy sposób obliczenia opłaty emerytalnej z odsetkami może jednakowoż mieć zastosowanie tylko w tym wypadku, jeżeli Inż. Szprynger przeniesiony został w stan spoczynku, przed dniem 1 kwietnia 1931 r.

W przeciwnym razie odpada obowiązek uiszczenia 6% odsetek, natomiast opłatę emerytalną należy obliczyć już nie po 3% (jak w danym przykładzie po 18 zł) za każdy miesiąc, lecz po 5% od uposażenia tego stopnia służbowego, który funkcjonarjusz uzyskał przy pierwszem mianowaniu na stałe, gdyż art. 37 ustawy emerytalnej w brzmieniu znowelizowanem ustawą z dnia 18 marca 1931 (Dz. U. R. P. Nr. 27 poz. 170), obowiązującem od dnia 1 kwietnia 1931 w ustępie pierwszym punkt 2, znowi pobieranie procentu przy uiszczaniu opłaty emerytalnej za zaliczenie służby kontraktowej do wysługi emerytalnej, jednakże wysokość tej opłaty podnosi z 3% na 5% miesięcznego uposażenia pobieranego w służbie czynnej (art. 7 ustęp pierwszy wymienionej wyżej ustawy emerytalnej).

81

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 10 lipca 1931 r.
L. 5612/I/Os/31

w sprawie wyjazdów służbowych.

Do

Panów Naczelników Wydziałów oraz Pana Generalnego Inspektora P. M. T.

W wykonaniu zarządzenia Ministerstwa Skarbu dnia 19 czerwca b. r. L. D. 4844/2/31 polecające-

go ograniczyć podróże służbowe (komisje) do najniezbędniejszych potrzeb zmieniam niniejszem postanowienia okólnika z dnia 23 września 1929 r. L. 3449/I/Os/29 i zarządzam co następuje:

1) Wszystkie akty dotyczące wyjazdów służbowych (podróży, delegacji i przeniesień) urzędników Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w Wydziałach I-szym, II-im, IV-tym, V-tym, VII-ym, IX-tym, X-ym, i Oddziale Robotniczym podlegają **aprobacie I-szej,** w Wydziałach zaś III-im i VI-tym osobistej aprobacie Dyrektora.

2) Każde zarządzenie delegacyjne ma być przesłane przed ekspedycją do wglądu Wydziałowi I-szemu, który zaopatrzy je w adnotację stwierdzającą czy bilet okresowy został wydany lub nie i następnie skieruje do Wydziału VII-go celem zarządzenia wypłacenia zaliczki.

3) Wydział VII-y wypłacać będzie zaliczki w dzień wyjazdu delegowanego urzędnika, względnie w przeddzień, o ile wyjazd ma nastąpić w godzinach urzędowych lub w dniu świątecznym.

Przy wypłacie zaliczki Kasa Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego uwidoczni na dekrecie delegacyjnym wysokość zaliczki i datę jej wypłacenia.

4) O każdem opóźnieniu wyjazdu lub przełożeniu jego daty na dalszy termin delegat obowiązany jest zawiadomić Wydział I-szy, pobraną zaś zaliczkę w terminie nie później niż 7-mio dniowym zwrócić kasie Dyrekcji.

5) Wydział VII-y będzie mógł likwidować rachunki kosztów przejazdów jedynie w wypadku, gdy dekret delegacyjny zaopatrzony został w adnotację o której mowa w pkt. 2-gim niniejszego zarządzenia.

Niezależnie od tego Wydział VII winien przyjmować do likwidowania tylko takie rachunki kosztów podróży, które zostały zaopatrzone w klauzulę właściwego Naczelnika Wydziału stwierdzającą:

a) konieczność odbycia podróży,

b) należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych,

c) wykonanie zlecenia służbowego

oraz w uwagę, że urzędnik złożył sprawozdanie z podróży.

Wydziałem właściwym do zaopatrywania w powyższą klauzulę rachunków podróży urzędników zatrudnionych w fabrykach i zakładach jest Wydział I-szy.

Treść niniejszego zarządzenia zechcą Panowie Naczelnicy Wydziałów podać do wiadomości i stosowania wszystkim podległym im urzędnikom.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) Dr. *A. Kreutz.*

RACHUBA I KASOWOŚĆ

82.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 62

z dnia 18 kwietnia 1931 r.
L. 2233/VII/4/31

w sprawie wyjaśnień do przepisów rachunkowo-kasowych.

Do
wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W związku z zapytaniami kilku Zakładów w sprawie nowych przepisów rachunkowo-kasowych Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego udziela następujących wyjaśnień:

1) Przesłane zarządzeniem z dn. 31.III. 1931 r. L. 1944/VII/4/31 przepisy rachunkowo-kasowe normują tylko sprawy rachunkowo-kasowe i nie dotyczą takich spraw jak np. akta mobilizacyjne.

2) Przy prowadzeniu księgi kasowej należy stosować się ściśle do § 15 przepisów rachunkowo-kasowych i do okólnika Nr. 52 z dn. 31.III. 1931 r. L. 1944/VII/4/31. Żadnych odpisów księgi kasowej oddzielnie sporządzać nie należy. Zaznacza się, że Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego prowadzi również tę samą księgę kasową i odbitki jej są zupełnie wyraźne.

3) W Rybryce „płace i zarobki" w sprawozdaniu finansowem za dany miesiąc należy grupować pensje urzędnicze oraz zarobki rzemieślnicze i robotnicze. W Rubryce „Zaliczek" należy podawać tylko zaliczki wypłacone pracownikom na pensje, na koszta podróży i inne do wyliczenia, zaliczki zaś wypłacone dostawcom należy grupować wg. charakteru dostarczonych materjałów, względnie wykonanych robót. W tym celu należy w wolnych rubrykach sprawozdania finansowego — w rozchodzie — dodać jeszcze w miarę potrzeby następujące tytuły wydatków:

Dostawcy:
a) surowca,
b) materjałów pomocniczych,
c) ruchomości.

W rubryce „Wydatki ogólne" należy podawać w jednej sumie wszystkie inne wydatki, nieobjęte rodzajami wydatków posiadających specjalne rubryki.

Nowa księga kasowa winna być prowadzoną od 1.IV.1931 r. i obroty kasowe pierwszych dni kwietnia wpisane do dotychczasowej księgi — należy przepisać do przesłanej księgi kasowej.

Księga kasowa winna być poświadczoną przez Dyrektora (Kierownika) Fabryki, względnie Zakładu lub Urzędu Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W asygnacjach kasowych przychodowych i rozchodowych **nie** należy podawać w rubryce „Zaksięgowano w Dz. Buch." pozycji księgi kasowej.

Równocześnie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego przypomina okólnik z dn. 11.XII. 1928 r. L. 46672/VII/28 w sprawie opłat stemplowych i za-

znacza, że w myśl art. 136 ustawy z dnia 1.VII. 26 r. (i Dz. Ust. R. P. Nr. 98 p. 570) pokwitowania z odbioru pieniędzy, papierów wartościowych i innych przedmiotów zarówno gdy pokwitowania te wystawione są w formie listów lub też uczynione na asygnacjach, podlegają opłacie stemplowej 20 gr (dwadzieścia groszy). Oczywiście w wypadku, gdy dostawca pokwitował odbiór należności na rachunku lub na specjalnem pokwitowaniu, nie jest potrzebne pokwitowanie jego na asygnacji.

Wolne są od opłaty pokwitowania:

1) na odbiór pieniędzy, papierów wartościowych i innych przedmiotów, których wartość nie przewyższa zł 50.—,
2) stwierdzające odbiór kwot, należnych z tytułu stosunku służbowego,
3) umieszczone na r-ku, stwierdzające odbiór należności z tego rachunku.

Fabryki i Zakłady nieprowadzące samodzielnej księgowości przeprowadzają kontrolę swych wydatków budżetowych w dotychczasowej formie.

Poleca się równocześnie sprawozdać, ile Zakład (Fabryka) zużyje przypuszczalnie w ciągu roku asygnacji kasowych przychodowych i rozchodowych, sprawozdań finansowych i ksiąg kasowych.

Za Dyrektora P. M. T.
(—) *M. Chełmoński*
Naczelnik Wydziału Finansowego

83.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 84.

z dnia 2 lipca 1931 r.
L. 1528/X/Tr/31

w sprawie nadsyłania faktur z cenami wewnętrznemi.

Do
wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Okólnikiem Nr. 46 z dnia 24 marca 1931 r. L. 1745/VII/31, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zawiadomiła Fabryki i Zakłady Polskiego Monopolu Tytoniowego o wprowadzeniu z dniem 1 kwietnia 1931 r. cennika wewnętrznego na wyroby tytoniowe.

W okólniku tym zaznaczono, dwukrotnie, że cennik ten służyć będzie **wyłącznie do wewnętrznego**, t. j. rejestrowego i dziennikowego zarachowania wyrobów tytoniowych.

Pomimo to prawie wszystkie Fabryki i Zakłady Polskiego Monopolu Tytoniowego przesyłają faktury z cenami wewnętrznemi wraz z listami przewozowymi.

Również ceny wewnętrzne uwidoczniane są na fakturach, jak i w wykazach kosztów przeróbki, dotyczących ubytków, zamoczeń i uszkodzeń wyrobów tytoniowych.

Ponieważ ujawnianie tych cen może wprowadzić w błąd władze kolejowe, co do rzeczywistej wartości przewożonych, brakujących lub uszkodzonych wyrobów tytoniowych, przeto Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca na przyszłość na fakturach przeznaczonych dla celów kolejowych, t. j. przewozowych i reklamacyjnych, nie umieszczać żadnych cen, traktując je jako specyfikacje, w myśl postanowień Instrukcji Materjałowej §§ 101 i 137.

Natomiast faktury z cenami wewnętrznemi winny być przesyłane Fabrykom i Zakładom odbiorczym oddzielnie.

Co się tyczy wykazów kosztów przeróbki, przeznaczonych dla celów reklamacyjnych, to winny one być sporządzane przy użyciu cen cennikowych (sprzedażnych) z uwidocznieniem potrąceń rabatu sprzedażnego 12½%.

Za Dyrektora P. M. T.
(—) *J. Napieralski*
Naczelnik Wydziału

84.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 86.

z dnia 8 lipca 1931 r.
L. 4035/VII/4/31

w sprawie dotacyj i sprawozdań finansowych.

Do
wszystkich Zakładów i Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Z przedłożonych sprawozdań o obrotach sum niebudżetowych zauważono, że niektóre Zakłady i Urzędy mimo kilkakrotnych zarządzeń Dyrekcji mają duże salda na rachunkach bieżących w Kasach Skarbowych względnie w Kasach własnych, bez jakiegokolwiek usprawiedliwienia.

W związku z tem zarządza się, aby wszystkie Fabryki, Zakłady i Urzędy podawały Dyrekcji w terminie do 15 danego miesiąca wysokość potrzebnej dotacji na następny miesiąc, z wyszczególnieniem rodzajów wydatków i kwoty.

Zaznacza się, że na pokrycie nieprzewidzianych wydatków będą asygnowane dodatkowe dotacje niezwłocznie, po otrzymaniu z Zakładu odnośnego sprawozdania.

Równocześnie w sprawie nadsyłanych przez Urzędy sprawozdań finansowych, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zwraca uwagę na następujące okoliczności:

Sprawozdania finansowe stanowiąc materjał do opracowania miesięcznych i rocznych zestawień o dochodach i wydatkach Polskiego Monopolu Tytonio-

wego winny być sporządzane z największą dokładnością i uwagą i dopiero po zupełnem uzgodnieniu ich przesyłane do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego. Tymczasem w wielu sprawozdaniach nadesłanych dotychczas Dyrekcji stwierdzono cały szereg błędów w dodawaniu, niezgodności strony przychodowej z rozchodową i t. p. Dyrekcja zwracając uwagę pp. Dyrektorów i Kierowników Zakładów na te okoliczności wyjaśnia w szczególności następujące sprawy: rubryka „Przychód" w kolumnie pierwszej winna zawierać przychód z tytułu dotacji i innych wpływów od 1 kwietnia 1931 roku do miesiąca sprawozdawczego — a kolumna druga — za miesiąc sprawozdawczy. W ten sam sposób należy we właściwych rubrykach umieścić zgrupowany rozchód.

W kolumnie drugiej — przychód — dotacje — należy umieszczać wszystkie sumy awizowane przez Dyrekcję i otrzymane w danym miesiącu tytułem dotacji, bez względu na to, czy dotacja została już podjęta do Kasy własnej, względnie znajduje się na rachunku bieżącym w Kasie Skarbowej lub w Urzędzie Pocztowym, jak również czy jest to dotacja na dany miesiąc, czy też na następny.

W rubryce „Saldo z poprzedniego miesiąca" w kolumnie pierwszej należy zawsze umieszczać pozostałość na 1 kwietnia 1931 roku, a w drugiej na pierwszego miesiąca sprawozdawczego i sald tych oczywiście dodawać nie należy.

W rubryce „Saldo z końcem miesiąca sprawozdawczego" w pierwszej kolumnie muszą być te same kwoty, co i w rubryce „Saldo z poprzedniego miesiąca" w kolumnie drugiej.

W rubryce „Płace i Zarobki" należy podawać kwoty wykazane w listach płatniczych **brutto** bez żadnych potrąceń.

Sprawozdania finansowe należy nadsyłać w przepisanym § 21 Przepisów rach. kas. terminie, pod adresem Wydziału VII/4 Dyrekcji.

Za Dyrektora P. M. T.
(—) *M. Chełmoński*
Naczelnik Wydziału Finansowego

85.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 88.

z dnia 17 lipca 1931 r.
L. 4214/VII/4/31

w sprawie przepisów rachunkowo - kasowych.

Do
wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Celem uniknięcia nadużyć przy pisaniu zleceń wypłat i ich realizacji Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zarządza, aby zlecenia wypłaty były wypełniane i podpisywane przez upoważnione osoby bezpośrednio przed ich realizacją, a nie kilka dni naprzód. Do podjęcia gotówki z Kasy Skarbowej względnie z Urzędu Pocztowego zwłaszcza, jeżeli chodzi o większe sumy, należy zawsze delegować dwie osoby, a nie jedną, gdyż to utrudni defraudację.

W myśl § 16 Przepisów Rachunkowo - Kasowych podanych Zakładom i Urzędom do wiadomości zarządzeniem z dnia 31.III.1931 r. L. 1944/VII/4/31 (Okólnik Nr. 52) gotówka w Kasie winna być codziennie sprawdzana przez urzędników odpowiedzialnych za kasę.

Sprawdzanie kasy winno polegać nietylko na uzgadnianiu pozostałości gotówki z saldem książkowem, lecz na dokładnem sprawdzeniu wszystkich zrealizowanych asygnacji kasowych z zaksięgowanemi pozycjami przychodu i rozchodu książki kasowej i dopiero po zsumowaniu obrotów — wyprowadzone saldo należy uzgodnić z pozostałością gotówki w kasie.

Bardzo ważną rzeczą przy sprawdzaniu kasy jest kolejność numerów asygnacji kasowych i wszelkie niedokładności należy zaraz wyjaśnić.

Zarazem zwraca Dyrekcja uwagę na § 17 Przepisów rach. kas. w/g których Dyrektor lub Kierownik względnie ich zastępcy obowiązani są sprawdzać pozostałość gotówki w kasie z saldem książkowem przynajmniej raz na miesiąc, co winno być stwierdzone podpisem w książce kasowej.

Przypomina się wreszcie zarządzenie z dnia 19 grudnia 1929 r. L. 417/VII/4/29, w sprawie przechowywania pieczęci urzędowych, asygnat, zleceń, wypłat i dokumentów kasowych w miejscach bezpiecznych.

Zastępca Dyrektora P. M. T.
(—) *E. Zaremba*

86.

ZARZĄDZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 lipca 1931 r.
L. D. V. 13199/1

w sprawie zaliczenia płatnikom na poczet zaległości podatkowych należności od Skarbu Państwa za wykonane przez nich roboty i dostawy dla instytucyj rządowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych i wszystkich Kas Skarbowych (z wyjątkiem Województwa Śląskiego).

Celem ułatwienia spłaty zaległości podatkowych tym płatnikom, którzy posiadają należności od Skarbu Państwa za wykonane roboty i dostawy dla instytucyj państwowych, Ministerstwo Skarbu ustanawia następujący tryb postępowania.

Dla uzyskania decyzji, **wstrzymującej egzekucję z tytułu zaległości skarbowych,** zainteresowani płatnicy winni zwrócić się do właściwej kasy skarbowej o wydanie wyciągów z właściwych kont ksiąg bierczych tych podatków, względnie innych należności skarbowych, z któremi płatnik zalega.

Kasa skarbowa, wydając wyciąg z konta, winna zaznaczyć w uwadze wyciągu wysokości kar i odsetek za zwłokę (1½%, 1%, lub ½%), daty, od których biegną kary względnie odsetki zwłoki od każdej przypisanej w księdze bierczej zaległości, sumę należnego 10%-wego dodatku i ewentualnie sumę narosłych już kosztów egzekucyjnych.

Otrzymane z kasy skarbowej wyciągi z kont ksiąg bierczych płatnik składa przy podaniu **tej władzy państwowej, dla której wykonał dostawę, prosząc o wydanie zaświadczenia o wysokości należnej mu za dostawę kwoty oraz o przelanie przez tę władzę z jego należności odpowiedniej kwoty na pokrycie zobowiązań względem Skarbu Państwa,** uwidocznionych w złożonych przez niego wyciągach.

Władza państwowa, dla której wykonana została dostawa, **wystawia płatnikowi zaświadczenie,** w którem winny być wymienione:

a) rodzaj, wysokość i data powstania należności,

b) dział, paragraf i pozycja budżetu, z którego należność ma być asygnowana,

c) oświadczenie władzy asygnującej, że suma zaległości w określonej w zaświadczeniu kwocie zostanie przelana przez tę władzę na uregulowanie wspomnianych zaległości skarbowych natychmiast po otrzymaniu kredytu.

Urząd Skarbowy, z chwilą otrzymania zaświadczenia, zawierającego wszystkie wymienione wyżej dane, obowiązany jest wstrzymać całkowicie względnie ograniczyć odpowiednio kroki egzekucyjne, zależnie od sumy, która ma być przelana przez władzę asygnującą na pokrycie zaległości skarbowej.

Całkowite zwolnienie z pod zajęcia zasekwestrowanych ruchomości następuje z chwilą przelania przez władze asygnujące należności za dostawy, o ile przelana kwota wystarcza na pokrycie zaległości skarbowej. W przeciwnym razie urząd skarbowy winien zwolnić z pod sekwestru tylko część zajętych ruchomości zależnie od stopnia zabezpieczenia pretensji Skarbu.

W końcu Ministerstwo Skarbu przypomina, że kary za zwłokę od zaległości skarbowej, stosownie do okólnika Ministerstwa Skarbu z dn. 24 grudnia 1925 r. L. D. P. O. 8085/I i z dnia 6 marca 1926 r. L. D. P. O. 1332/I, w wypadku przedłożenia przez dostawcę zaświadczenia o posiadaniu należności od Skarbu Państwa, oblicza się do dnia powstania prawa płatnika do otrzymania należności za dostawę, o ile data tego prawa została uwidoczniona w wydanem przez instytucję zaświadczeniu; w przeciwnym zaś razie kary za zwłokę oblicza się do dnia wystawienia wspomnianego zaświadczenia.

Niniejsze zarządzenie zostało podane do wiadomości wszystkim Wydziałom (Oddziałom) D.P.M.T., Fabrykom i Zakładom P. M. T. łącznie z następującym okólnikiem D. P. M. T.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 92.

z dnia 24 lipca 1931 r.
L. 4386/VII/3/31

w sprawie: 1) wydawania zaświadczeń dostawcom zalegającym z podatkami o należących się im sumach z tytułu wykonanej dostawy oraz 2) potrąceń z ich należności za dostawy na pokrycie zaległych podatków.

Przesyła się
Zakładom i Urzędom Polskiego Monopolu Tytoniowego

do wiadomości i zastosowania się z tem, że ewentualne zaświadczenia mogą być wydawane tylko na sumy, które bezspornie należą się dostawcy w Monopolu Tytoniowym i będą przelane do Kasy Skarbowej na pokrycie zaległych podatków danej firmy, a nie na sumy zawartych umów względnie rachunków za przedmioty definitywnie nie odebrane.

Zaświadczenia, o których mowa, mogą być wydawane przez Zakłady oczywiście tylko w stosunku do tranzakcji, zawieranych przez same Zakłady, nie zaś w stosunku do umów i dostaw załatwianych przez Dyrekcję.

Zastępca Dyrektora P. M. T.
(—) *Zaremba*

87.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 89.

z dnia 21 lipca 1931 r.
L. 4340/VII/4/31

w sprawie sprawozdań finansowych.

Do
Wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Z przedłożonych sprawozdań finansowych za miesiąc czerwiec zauważono, że niektóre Zakłady i Urzędy w rubryce „Zaliczek" podają niewłaściwe kwoty.

Celem ustalenia tych wydatków Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wyjaśnia, że w rubryce „Zaliczek" należy podawać tylko zaliczki zwrotne wypłacone urzędnikom na pensje, wszelkie zaś wypłaty firmom należy podawać w rubrykach „Dostawcy" i tak: wypłaty za wykonywane instalacje **należy podawać jako wydatki kasowe** w rubryce „Nieukończone budowle i instalacje", wypłaty za dostawę materjałów pomocniczych — w rubryce „Dostawcy materjałów pomocniczych", wypłaty plantatorom surowca — w rubryce „Dostawcy surowca" i t. d. (Okólnik Nr. 62 z dnia 18.IV 1931 r. L. 2233/VII/4/31.

Naczelnik Wydziału Finansowego
(—) *M. Chełmoński*

88.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 93.

z dnia 29 lipca 1931 r.
L. 4277/VII/3/31

w sprawie kosztów przewozu doliczać się mających do ceny kupna surowców tytoniowych zagranicznych oraz do przedmiotów stanowiących inwentarz.

Do
Zakładów i Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego (wszystkie).

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, przypominając **obowiązek ścisłego przestrzegania** treści okólnika Nr. 199 z 18 października 1930 r. L. 3417/VII/3/30 w sprawie wykazywania kosztów, związanych z odbiorem towarów od dostawców, niniejszym uzupełnia go w sposób następujący:

Na stronie 3-ej w pierwszym wierszu po słowach „....ustępami wskazanego okólnika" należy wstawić:

„Oprócz tego w specyfikacjach listów przewozowych, nadsyłanych do Dyrekcji, przy każdej pozycji wypłaconej za dostawę, należy obok (w rubryce uwagi) wyraźnie zaznaczyć: „obciąża firmę X w myśl umowy L. . . . . . .". O ile zaś koszt przewozu, względnie dodatkowa opłata obciąża Polski Monopol Tytoniowy i dotyczy dostawy materjałów lub przedmiotów przeznaczonych do prowadzonej budowy lub instalacji — należy zaznaczać: „dotyczy takiej to budowy lub instalacji i obciąża Polski Monopol Tytoniowy w myśl umowy L. . . . . . .".

Jednocześnie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zawiadamia, że zgodnie z planem finansowo-gospodarczym na rok 1931/32, poczynając od dnia 1.IV b. r. do wartości surowców tytoniowych zagranicznych oraz do wartości przedmiotów inwentarza odebranych bezpośrednio od dostawców, do których w myśl obowiązujących przepisów powinny być doliczane koszty transportu, doliczać się będzie koszty przewozów lokalnych tylko dokonywanych środkami najemnemi, natomiast koszty przewozów środkami własnemi, jako mające pokrycie w poszczególnych właściwych pozycjach planu finansowo-gospodarczego — doliczane nie będą.

W tym celu Zakłady i Urzędy obowiązane będą wyraźnie zaznaczać w potwierdzeniach odbioru czy przewóz lokalny uskuteczniany był środkami najemnemi czy też własnemi.

Zaznacza się przytem, że chodzi tu o koszty obciążające Polski Monopol Tytoniowy a nie wyłożone za firmę, które są traktowane jako zaliczki i będą potrącane z należności tej firmy za dostarczony towar.

W związku z powyższem traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 20.II.1931 r. L. 804/VII/31.

Zastępca Dyrektora
Polskiego Monopolu Tytoniowego
(—) *E. Zaremba*

RÓŻNE

89.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 85.

z dnia 7 lipca 1931 r.
L. 3507/X/Adm./31

w sprawie instalacyj piorunochronnych.

Do
Wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zarządzeniem z dnia 4.IV. 1931 r. L. 151/9/LVIII/V/31 poleciła wszystkim Fabrykom i Zakładom P.M.T. zbadać, w jakim stanie znajdują się instalacje piorunochronne.

Z otrzymanych sprawozdań wynika, że instalacje w większości Fabryk i Zakładów znajdują się w dobrym stanie, w niektórych tylko Fabrykach i Zakładach instalacje częściowo wymagają remontu, częściowo zaś z powodu niedostatecznej ilości posiadanych przyrządów pomiarowych nie mogły być dotąd zbadane.

W sprawie dokonania wspomnianych remontów instalacji Dyrekcja wydała już osobne zarządzenia.

W celu stałego sprawdzania stanu instalacji piorunochronnych we wszystkich placówkach P. M. T. przynajmniej dwa razy do roku t. j. w miesiącach kwietniu i lipcu, Dyrekcja zakupi dodatkowo potrzebną ilość mostków Wheatstone'a, poczem przydzieli je odpowiednim placówkom, które będą obowiązane obsługiwać wyznaczone im okręgi.

Poniżej podaje się 6 Fabryk, które posiadać będą mostki Wheatstone'a, z wyszczególnieniem Fabryk, Zakładów i Urzędów, w których będą one w miarę potrzeby, a conajmnie we **wskazanych terminach** dokonywać badań instalacji i w razie potrzeby przeprowadzać remonty tych instalacji przez fabrycznych monterów, delegowanych do tych Zakładów.

Po dokonaniu badań i uskutecznieniu niezbędnych remontów instalacji pioruchronnych na miejscu i w przydzielonych Zakładach, wymienione Fabryki winny składać krótkie sprawozdania o dokonanych czynnościach Dyrekcji i przedkładać wykazy kosztów remontu i przejazdów montera w ogólnem zestawieniu, wyszczególniając w oddzielnych pozycjach każdy Zakład osobno.

Wykaz Fabryk, zaopatrzonych w mostki Wheatstone'a, z wyszczególnieniem przydzielonych placówek:

1) Państwowa Fabryka Wyrobów Tytoniowych Warszawa Kaliska:

P. F. W. T.: w Łodzi, Warszawie Dzielna, Radomiu,

P. M. S. i W. T.: w Warszawie, Kutnie, Radomiu, Lublinie, Kielcach, Łodzi oraz

U. W. T. w Lublinie.

2) Państwowa Fabryka Wyrobów Tytoniowych Poznań Wojskowa:

P. F. W. T.: w Poznaniu Bukowska, Bydgoszczy, Kościanie, Starogardzie i

F. O. i E.: w Poznaniu Staszica,

P. M. S. i W. T.: w Kaliszu, Toruniu, Aleksandrowie, Poznaniu i

U. W. T. w Grudziądzu.

3) Państwowa Fabryka Wyrobów Tytoniowych Grodno:

P. F. W. T.: w Wilnie, Białymstoku,

P. M. S. i W. T.: w Brześciu, Łukowie, Białymstoku, Grodnie, Wilnie,

magazyny wykupowe: w Łucku, Dubnie oraz

U. W. T. w Grodnie.

4) Państwowa Fabryka Wyrobów Tytoniowych Kraków:

P. F. W. T.: w Wodzisławiu,

P. M. S. i W. T.: w Nowym Sączu, Rzeszowie, Tarnowie, Wadowicach, Krakowie, Maczkach, Oświęcimiu, Katowicach, Częstochowie.

5) Państwowa Fabryka Wyrobów Tytoniowych Winniki:

P. F. W. T. w Kowlu,

P. M. S. i W. T.: w Przemyślu, Lwowie, Równem i

U. W. T. w Krzemieńcu.

6) Państwowa Fabryka Wyrobów Tytoniowych Monasterzyska:

P. M. S. i W. T.: w Kołomyi, Stanisławowie,

U. W. T.: w Jagielnicy, Borszczowie, Zabłotowie, Tarnopolu,

P. Z. D. U. T. w Piadykach.

Zastępca Dyrektora P. M. T.
Naczelnik Wydziału
(—) *E. Zaremba*

90.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 14 lipca 1931 r.
L. 1698/X/Tr./31

w sprawie korzystania z samochodów osobowych Dyrekcji P. M. T.

Do Panów
Generalnego Inspektora P. M. T.,
Naczelników Wydziałów D. P. M. T.,
Kierowników Oddziałów D. P. M. T.

Nawiązując do okólnika z dnia 3.VI.1931 r. L. 1291/Tr./31, zarządzam co następuje:

Zapotrzebowanie na samochody osobowe Dyrekcji P. M. T. w godzinach służbowych dla siebie lub dla podległych urzędników winni Panowie kierować bezpośrednio do mego Sekretarjatu.

Po godzinach służbowych korzystania z samochodów może mieć miejsce tylko na skutek uprzedniego porozumienia się Panów za pośrednictwem mego Sekretarjatu ze mną lub z moim Zastępcą.

Dla celów prywatnych auto Dyrekcji P. M. T. może być użyte jedynie w całkiem wyjątkowych wypadkach, za uprzedniem uzyskaniem na to zgody mojej lub mego Zastępcy. W tym wypadku zainteresowana osoba jest obowiązaną do zwrotu kosztów własnych użycia samochodu, które każdorazowo obliczy Oddział Transportowy.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego.
(—) Dr. *A. Kreutz*

91.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 90.

z dnia 21 lipca 1931 r.
L. 3181/X/Adm./31

w sprawie przydziału węgla dla pracowników Fabryk i Zakładów P. M. T.

Do
Wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Fabryki i Zakłady P. M. T. występują corocznie o przydział węgla dla odstępowania swym urzędnikom i funkcjonarjuszom na potrzeby prywatne. Ilości węgla, potrzebne dla odstąpienia pracownikom w niektórych placówkach P. M. T., są znaczne i nie mogą być czerpane z zapasów Fabryki lub Zakładu P. M. T., zapas ten bowiem winien odpowiadać tylko rzeczywistym potrzebom samej Fabryki, lub Zakładu.

Chcąc ułatwić urzędnikom i funkcjonarjuszom P. M. T. nabywanie węgla po cenach hurtowych, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zgadza się na przydzielanie ilości zadeklarowanych przez pracowników, na następujących warunkach:

1) Przydział, wynoszący łącznie od 10 ton wzwyż winien być zasadniczo odbierany przez pracowników bezpośrednio z wagonu i rozwieziony do domów. Gdyby ze względu na brak pomieszczeń urzędnicy i funkcjonarjusze otrzymujący węgiel nie mogli zabrać z wagonu, węgiel może być złożony na terenie Fabryki, lub Zakładu P. M. T. w oddzielnem pomieszczeniu, z zastrzeżeniem, że cała dostarczona dla pracowników ilość węgla będzie bezwzględnie przez nich wybrana w ciągu okresu opałowego, na jaki została przeznaczona.

2) Należność za węgiel, po cenie wg. kosztów nabycia, łącznie z dostawą i zwózką lokalną (o ile ta ostatnia nie została opłacona przez pracowników przy odbiorze węgla z wagonu) winna być uiszczona bezwzględnie w tym okresie budżetowym, w którym nastąpił przydział węgla.

3) Przydzielony dla pracowników węgiel, należy zarachowywać w rejestrach i Głównym Dzienniku Ekonomicznym w specjalnej rubryce: „węgiel dla pracowników", z wartością obejmującą również koszty przewozu kolejowego i zwózki lokalnej. W potwierdzeniach odbioru należy wykazywać oddzielnie: wartość węgla, koszty przewozu kolejowego i lokalnego. Faktury należy wystawiać w miarę faktycznego wyda-

wania każdej partji węgla pracownikom, przyczem do faktur powinien być dołączony imienny wykaz: komu, ile i za jaką sumę wydano węgiel.

4) Węgiel przydzielany dla potrzeb urzędników i funkcjonarjuszów w ładunkach wagonowych, dostarczany będzie na ryzyko korzystających z przydziału. Ładunki adresowane będą na imię danej Fabryki, lub Zakładu P. M. T., z adnotacją: „dla pracowników".

5) O ile ilość węgla, zapotrzebowana dla pracowników danej placówki P. M. T. wyniesie mniej niż 10 ton, może być odstępowana, w miarę możności, z zapasów Fabryki, lub Zakłdu P. M. T., na warunkach omówionych w Okólniku z dn. 31.VII.1923 r. L. 12257/III/23. Zarachowywanie tego węgla powinno się odbywać w dotychczas praktykowany sposób.

Gdyby, z uwagi na wyżej podane warunki, zgłoszone zapotrzebowanie opału dla pracowników na rok 1931/32 ulec miało redukcji, należy o tem zawiadomić Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego przed 15 sierpnia 1931 r.

Zastępca Dyrektora P. M. T.
(—) *E. Zaremba*

92.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 91.

z dnia 21 lipca 1931 r.
L. 2415/X/Adm./31

w sprawie odsprzedawania odpadków drzewnych pracownikom P. M. T.

Do
Wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W Fabrykach i Zakładach P. M. T. gromadzą się odpadki drzewa różnego pochodzenia (z rozbitych skrzyń, obrzynków materjału drzewnego w stolarni, rozbitych beczek i t. p.). Odpadki tego rodzaju, nie mające już zastosowania dla celów gospodarczych, winny być zużywane na opał (podpałkę).

Odpadki drzewne, które pozostają po zaspokojeniu własnych potrzeb Fabryki, lub Zakłdu P. M. T., mogą być odsprzedawane na opał pracownikom, po cenie rynkowej miękkiego drzewa opałowego z ustępstwem 5 — 10% zależnie od jakości odpadków.

Cenę na odpadki winny Fabryki i Zakłady P. M. T. ustalać na podstawie zaświadczeń miejscowych kompetentnych władz, stwierdzających wysokość cen rynkowych. Rewizja cen w normalnych warunkach winna odbywać się przynajmniej dwa razy do roku, t. j. w sezonie zimowym i w sezonie letnim. W wypadkach znaczniejszych wahań na rynku drzewnym, stwierdzanie cen winno odbywać się w takich odstępach czasu, by cena na odpadki drzewne, odstępowane pracownikom, była zawsze aktualna.

Sprzedawanych pracownikom odpadków drzewnych na opał nie wolno specjalnie wybierać (sortować), np. same klepki dębowe z beczek po surowcu, same deszczułki, listwy, całe skrzynie i t. p., a winny być sprzedawane w doborze przypadkowym — bez trocin.

Za dostawę sprzedawanych odpadków do mieszkań pracowników P. M. T. winna być pobierana dodatkowa opłata, w wysokości faktycznych kosztów dostawy, przyczem w dowodach rachunkowych (fakturach, wykazach należności i t. p.) opłatę tę należy wykazywać w osobnej pozycji, z zaznaczeniem, jakiemi środkami dostawa ta została uskuteczniona.

W rejestrach, natomiast, należy zaliczać tylko samą wartość sprzedanych odpadków.

Zastępca Dyrektora P. M. T.
(—) *E. Zaremba*

WYDAWCA: DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO
TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22. 53031